

РЕШЕНИЕ

№ 2280

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 12.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10954** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, в връзка с чл.58 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Р. Й. К., като собственик на ап. № 48, ет.11, [жилищен адрес][жк], срещу мълчалив отказ на Кмета на Столична община по искане вх. № СОА19-ДИ04-2007-/1/ от 07.08.2019 г., в частта му за предоставяне на копие от разрешение за строеж на базова станция на „М.“ / сега [фирма]/ върху блок 130,[жк]. Макар искане вх. № СОА19-ДИ04-2007-/1/ от 07.08.2019 г. да е насочено към различни административни органи с различни искания, видно от жалба вх. № 28030 / 18.09.2019 г. жалбата, по която е образувано настоящото производство е срещу мълчалив отказ на Кмета на Столична община за предоставяне на документите, свързани с разрешаване на строителството - разрешение за строеж на базова станция на [фирма] върху блок 130,[жк]. Жалбоподателят лично и чрез адв. С., сочи, че е непосредствен съсед, етажен собственик в сграда, на покрива на която е поставено съоръжението, като се излагат съображения, че то дори не е на покрива, а в таванското й помещение. Счита отказът за незаконосъобразен и моли съда да го отмени, като задължи административния орган да предостави исканите документи. Моли за присъждане на разноски.

Ответникът по делото Кметът на Столична община, чрез процесуален представител юрк. П. - К., оспорва жалбата. Соци, че не е налице мълчалив отказ, като твърди, че искането е насочено към Столична община и не е постъпвало в район „И.“. Твърди, че

в районната администрация била извършена проверка във връзка с искане на г-н К. до министерство на здравеопазването относно законността на базовата станция на А1, по която има изпратен писмен отговор от 05.08.2019 г. Освен това, по заявление за достъп по обществена информация от 31.01.2020 г. с решение от 07.02.2020 г. е налице произнасяне. Сочи и чл.5, ал.5 от ЗУТ, съгласно която Кметът на Столична община е длъжен да поддържа публичен регистър на издадените разрешения за строеж. Моли жалбата да бъде отхвърлена.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на оспорване мълчалив отказ, от заинтересовано лице и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, след преценка на доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

С искане вх. № СОА19-ДИ04-2007-/1/ от 07.08.2019 г. Р. Й. К., в частта, в която се обжалва с настоящата жалба, г-н К., като собственик на ап. № 48, ет.11, [жилищен адрес][жк], е поискал от Кмета на Столична община да разпорежи да му бъде предоставено копие от съхраняваното в общината разрешение за строеж на техническото съоръжение – базова станция „М.“ / сега [фирма]/ върху блок 130,[жк]. Искането касае предоставяне на документи, свързани с издаване на разрешение за строеж.

Съгласно чл.148, ал.2 от ЗУТ разрешение за строеж се издава от главния архитект на общината, а при съответно упълномощаване - и от главните архитекти на съответния район.

На първо място, макар органът, който издава разрешението за строеж да не е Кметът на общината, който е сезиран с процесното искане, то главният архитект, както и главните архитекти на районните администрации са административни органи в структурата на Столична община, която се представлява именно от Кметът на Столична община.

Освен това, съгласно чл.5, ал.5 от ЗУТ, Кметът на общината организира поддържането на архив на издадените строителни книжа, както и публичен регистър на издадените разрешения за строеж и въведените в експлоатация строежи.

Предвид горното, Кметът на общината е компетентен административен орган, който може да предостави на заявителя исканите документи, предвид което следва да се приеме, че той е надлежно сезиран.

Дори и да е приел, че конкретният документ следва да бъде предоставен от друг орган в системата на Столична община, той е бил длъжен да препрати искането на конкретния такъв.

Липсата на произнасяне по искането, вкл. и с препращане на друг орган в Столична община, представлява мълчалив отказ, който като незаконосъобразен – подлежи на отмяна.

По така подаденото искане, сезираният административен орган – Кметът на Столична община, най-късно в 14-дневен срок, т.е. до 21.08.2019 г. е следвало да се произнесе. Въпреки това, той нито е поискал някакво уточнение, нито е дал някакви указания, нито е отговорил, като го уважи или мотивирано откаже. Следователно, налице е формиран мълчалив отказ за произнасяне, който заявителят е обжалвал в законния срок, а именно с жалба, подадена на 18.09.2019 г.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. С това се установява и правото на административно производство, насочено към този орган. То е преобразуващо субективно право, насочено към административния орган. Именно това субективно право е предмет на защита пред съда по настоящото производство.

Тук следва да се отбележи, че са неоснователни съображенията на юрк. П. – К., че искането не е било постъпило в район „И.“. Видно от искането, същото е адресирано до Кмета на Столична община, жалбата е срещу мълчалив отказ на Кмета на Столична община. Именно той е конституиран и призован като ответник по делото и юрк. П., независимо, че е назначена като юрисконсулт в район „И.“, се явява по делото с пълномощно от Кмета на Столична община.

Не представлява произнасяне по процесното искане вх. № СОА19-ДИ04-2007-/1/ от 07.08.2019 г. писмо изх. № РИЛ19-ВК-08-1075 /1/ от 05.08.2019 г. от Кмета на Район „И.“. Същото е преди подаденото искане от 07.08.2019 г. Макар да касае същата базова станция, то е по повод писмо вх.№94-1071 / 24.07.2019 г. и с него е предоставена информация за това, въз основа на какви разрешения за строеж е изградена тя, като са посочени Разрешение за строеж № 422 / 21.06.2005 г. на Главния архитект на Столична община и Разрешение за строеж за преустройство на станцията № 18 / 15.06.2011 г. на Главния архитект на район „И.“, съответно е посочен акта, с който е въведена в експлоатация – Разрешение за ползване № СТ-05-1004 / 03.10.2011 г. на Директора на дирекция „Общински строителен контрол“. Същите обаче не са предоставени, в какъвто смисъл е искането на заявителя подаденото след това, на 07.08. 2019 г. писмо.

Не представлява произнасяне по процесното искане вх. № СОА19-ДИ04-2007-/1/ от 07.08.2019 г. и представеното в хода на производството Решение № РИЛ20-РД09-2 / 07.02.2020 г. на Заместник – кмет на Район „И.“ – Столична община, с което по подадено на 31.01.2020 г. заявление за достъп до обществена информация е предоставен достъп на г-н К. до Разрешение за строеж за преустройство на станцията № 18 / 15.06.2011 г. на Главния архитект на район „И.“ по реда на Закона за достъп до обществена информация след заплащане на разходите за това, а по отношение на другите два поискани с това заявление документи – Разрешение за строеж № 422 / 21.06.2005 г. на Главния архитект на Столична община и Разрешение за ползване № СТ-05-1004 / 03.10.2011 г. на Директора на дирекция „Общински строителен контрол“ – искането е препратено на основание чл.32, ал.1 от ЗДОИ до Направление „Архитектура и градоустройство“ на Столична община и до Дирекция „Общински строителен контрол“ на Столична община. Видно от самото решение, то е по повод последващо подадено едва на 31.01.2020 г. заявление.

На последното по делото открито съдебно заседание, жалбоподателят заявява, че не е получил отговор по подаденото то него искани от 07.08.2019 г., нито му е предоставено копие на исканите от него строителни разрешения.

Преди всичко, следва да се прави разлика между подадено искане за извършване на административна услуга от заинтересовано по смисъла на чл.149, ал.2, т.3 от ЗУТ, какъвто е г-н К., като етажен собственик в сградата, в която на покрита /обща част на сградата/ или в таванското помещение /също обща част на сградата/ е поставена базовата станция, и искане за предоставяне на обществена информация по реда на ЗДОИ. Очевидно, след всички писма, които същият е адресирал до Кмета на Столична

и други административни органи в структурата ѝ, в качеството именно на собственик в етажната собственост, т.е. като лично засегнато лице, той не търси информацията „за да си състави собствено мнение за задължения по закон субект“, каквато е целта по ЗДОИ.

Предвид горното, незаконосъобразно е при подаденото вече искане до Кмета на СО, който представлява Столична община, от заявителя да бъде искане да заявителят да искане да подава такива и до останалите административни органи, също в системата на Столична община, още повече да му се налага да търси исканите от него строителни документи по реда на ЗДОИ. Искането не е за предоставяне на обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ и този закон на основание чл.8, ал.1 от него изобщо е неприложим.

Накрая, вярно е, че на основание чл.5, ал.5 от ЗУТ Кметът на Столична община поддържа освен архив на издадените разрешения за строеж, и публичен регистър на същите, като той е достъпен на сайта на Столична община, направление „Архитектура и градоустройство“. В регистъра обаче разрешенията за строеж по принцип се публикуват със заличени лични данни и не се публикуват приложенията към тях, нито одобрените инвестиционни проекти, което също са част от документа.

Това обаче не освобождава сезираният административен орган, който е компетентен да изпълни искането, макар и не е по ЗДОИ да го извърши. Предоставянето на копията на документи следва да се извърши по реда на предоставяне на административна услуга по [§ 1, т. 2, б. "в" от ДР на Закона за администрацията за административното обслужване](#).

След като административният орган не е удовлетворил искането или не е отговорил по какъвто и да е начин в срок, въпреки, че е бил компетентен, е налице мълчалив отказ, който подлежи на отмяна като незаконосъобразен.

По горните съображения, съдът счита отказът за незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

Съгласно чл. 57, ал. 2 от АПК, административният акт по чл. 21, ал. 3 от АПК се издава до 7 дни от датата на започване на производството.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК ответникът следва да бъде осъден за разноски. Жалбоподател е представил списък и доказателства за разноски в размер на 10 лв. държавна такса и 850 лв. адвокатски хонорар. Предвид направеното възражение за прекомерност на хонорара, и неголямата правна сложност на спора, съдът счита че искането за намаляването му е основателно и определя същия в размер на 500 лв. по чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

РЕШИ:

О Т М Е Н Я по жалба на Р. Й. К. мълчалия отказ на Кмета на Столична община по искане вх. № СОА19-ДИ04-2007-1/ от 07.08.2019 г., в частта му за предоставяне на копие от строителни документи - разрешение за строеж на базова станция на [фирма] върху блок 130,[жк].

В Р Ъ Щ А преписката на Кмета на Столична община за произнасяне по искането при

съобразяване с указанията на съда в мотивите на решението в седемдневен срок.

О С Ъ Ж Д А Столична община да заплати на Р. Й. К. разноски в общ размер на 510 / петстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: